

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/113/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216221331
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216221331.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou, TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti povinnej: S. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, o vymoženie sumy 163,85 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 3. júla 2018, č. k. 15Er/960/2016-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Povinnej voči oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP" a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 03. 2017, ďalej len "Exekučný poriadok") uznesením zo dňa 03. 07. 2018, č. k. 15Er/960/2016-37, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., (EX 16890/16) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK"), § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ").

3. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., dňa 2. 11. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 163,85 eura s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 09432/15 zo dňa 21. 03. 2016, vydaného rozhodcom Mgr. Petrom Senovským. Následne súdny exekútor dňa 09. 12. 2016 doručil na Okresný súd Komárno žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami.

4. Exekučný súd preskúmal zmluvu č. 7011871386 zo dňa 05. 01. 2007 uzavretú medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (predchodca oprávneného) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 06. 09. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou, ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 06. 09. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou. V rozhodcovskej zmluve sa zmluvné

strany v článku 3 dohodli, že: "3.1. Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenej pod zhodným číslom spisu (ACC) ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálem rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).3.2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1 tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto Rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto Rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu..."

5. Posúdením listinných dôkazov exekučný súd dospel k záveru, že v predmetnej veci záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinnou založený na základe vyššie uvedených zmlúv je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného, exekučný súd skúmal, či spotrebiteľské rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Exekučný súd konštatoval, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vóli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t.j. povinnej) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačíva) vyplýva, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám. Rozhodcovská zmluva bola veriteľom vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinnou je typizovanou, štandardnou zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah nemá možnosť meniť. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Keďže tieto podmienky neboli splnené a povinná nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere, dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ako ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že povinná (t.j. spotrebiteľ) v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutia KS v Trenčíne zo dňa 23.02.2017 sp. zn. 17CoE/26/2017.

6. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Exekučný súd zistil, že rozhodnutie predložené v exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vzhľadom k tomu, ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným

titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a preto súd rozhodol tak ako uviedol vo výrokovvej časti uznesenia.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinnnej od 01. 01. 2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK") ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoRK. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je „typizovaná, štandardnou zmluvou“, je pre súd neprijateľné. Záver súdu považoval za absurdný. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy, to znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 01. 2016, sp. zn. 9CoE/265/2015, zo dňa 13. 06. 2017, č. k. 6CoE/17/2017-41 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. 12. 2017 sp. zn. 2CoE/173/2017. Oprávnený poukázal na to, že zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 05. 01. 2007, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 06. 09. 2013, teda po viac ako šiestich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Ďalej na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 12. 2017, č. k. 8CoE/58/2017-43 a zo dňa 25. 08. 2017, sp. zn. 8CoE/39/2017.

8. Nestotožnil sa s tvrdením súdu, že rozhodcovská zmluva je neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Povinná mala možnosť nielen rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3 mala možnosť od tejto zmluvy aj odstúpiť. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani zložitý, aby jej obsahu nemohla porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Odvolateľ konštatoval, že vzhľadom k tomu, že Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Poukazujúc na uvedené je zrejme, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, a preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, pretože v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011. Postupom exekučného súdu bolo oprávnenému znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Záverom uviedol, že aj napriek rozsiahlej argumentácii exekučného súdu, jeho rozhodnutie je nepresvedčivé a bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Exekučné konanie sa začalo spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice zo dňa 02. 11. 2016 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu: Záhradnícka 60, Bratislava, v neprospech povinnej o vymożenie pohľadávky vo výške 163,85 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, sp. zn. SRSAspA 09432/15 zo dňa 21. 03. 2016, právoplatný dňa 05. 09. 2016 a vykonateľný dňa 09. 09. 2016. Exekučným titulom bola povinnnej (žalovanej) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 193,85 eura, úrok z omeškania vo výške 41,74 eura, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 158,08 eura od 11. 09. 2015 do zaplattenia, náklady inkasného konania vo výške 38,83 eura, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 eura a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 63,96 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

11. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoRSK"), v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, 1) vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

Podľa § 73 ods. 1 ZoRSK, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 73 ods. 3 ZoRSK, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 73 ods. 4 ZoRSK, na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 2 EP, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 3 EP, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská

zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu⁴ a) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a následne vec správne právne posúdil, a preto potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

13. S účinnosťou od 01.01.2015 je rozhodcovské konanie upravené v dvoch právnych predpisoch, a to v závislosti od strán sporu (účastníkov konania). Zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákon č. 336/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov zakotvili novú koncepciu právnej úpravy rozhodcovského konania v slovenskom právnom poriadku. Predmetom úpravy zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je prioritne spotrebiteľské rozhodcovské konanie ako aj s ním súvisiace hmotnoprávne a procesnoprávne inštitúty, zatiaľ čo predmetom zákona o rozhodcovskom konaní je nesporebné rozhodcovské konanie, tzv. "obchodná" arbitráž. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, cieľom novej právnej úpravy bolo vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa, a to predovšetkým vymedzením spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, vymedzením a sprísnením podmienok, ktoré musí spĺňať stály rozhodcovský súd a rozhodca, zavedením "licencovania" rozhodcov a stálych rozhodcovských súdov, kogentnou reguláciou procesu spotrebiteľskej arbitráže, mechanizmom súdnej ingerencie, ktorý má odstrániť prípadné pochybenia rozhodcu a vyrovnaním informačnej asymetrie spotrebiteľov zabezpečené prostredníctvom zákonom ustanovených formulárov.

14. V dôsledku prijatia novej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania, prišlo nevyhnutne aj k relevantným zmenám Exekučného poriadku. Vychádzajúc z prechodných ustanovení Exekučného poriadku (§ 243d ods. 1, 2), pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských veciach, ktoré boli vydané do 31. 12. 2014, na ich podklade bolo možné začať exekučné konania len do troch mesiacov od účinnosti zákona, pričom uplynutie tejto lehoty spôsobilo nemožnosť udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a následný zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi sporovými stranami. V prípade splnenia zákonných podmienok § 243d ods. 1, 2 Exekučného poriadku, a teda začatia exekučného konania do 31. 03. 2015, vznikla povinnosť súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach podľa právnej úpravy účinnej do 31. 12. 2014. Po tomto dátume sa všetky rozhodcovské konania, v ktorých je prítomný spotrebiteľský prvok, resp. spĺňajú náležitosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spravujú zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

15. V nadväznosti na novoprijatú právnu úpravu došlo k diverzifikácii tzv. všeobecného režimu prieskumu exekučných titulov v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a tzv. osobitného režimu prieskumu rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských veciach v súlade s § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Ak bol návrh na vykonanie exekúcie podaný na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, je príslušný exekučný súd povinný skúmať okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol vydaný spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok, obsahuje náležitosti požadované zákonom (§ 3 ZoSRK), ďalej či bol rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 17 ods. 3 ZoSRK), či bolo rozhodnutie vydané rozhodcovským súdom disponujúcim povolením rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 18 ods. 3 ZoSRK), rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 40 ZoSRK) a je vykonateľné. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne, v opačnom prípade príslušný exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, zamietne. V komparácii s § 44 ods. 2 je tak zrejmé, že súd rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach ako exekučný titul z hľadiska jeho súladu so zákonom už nepreskúma.

16. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 02. 11. 2016, teda v deň, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým a ktorým sa oprávnený domáha vykonania exekúcie voči povinnej na sumu 163,85 eura. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, v rozhodcovskom konaní ustanoveným rozhodcom Mgr. Petrom Senovským, zo dňa 21. 03. 2016, sp. zn. SRSAspA 09432/15. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vec preskúmal, pretože predmetnú vec rozhodol spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý je zapísaný v zozname Ministerstva spravodlivosti medzi stálymi rozhodcovskými súdmi oprávnenými rozhodovať spotrebiteľské spory.

17. Ďalej odvolací súd konštatuje, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.10.2011 sp.zn. 3Cdo/146/2011 a zo dňa 18.01.2012 sp.zn. 6Cdo/143/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd.

18. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. K procesným podmienkam exekúcie patria spôsobilosť účastníkov, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnený tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi, ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že jedným z predpokladov na vedenie exekúcie voči povinnému je exekučný titul, ktorým môže byť rozhodnutie súdu alebo rozhodnutie iných orgánov, prípadne iná verejná listina. Exekučným titulom je pritom také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné a ktoré ukladá povinnému určitú povinnosť, pričom musí spĺňať tak formálne, ako aj materiálne predpoklady vykonateľnosti. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní riadneho opravného prostriedku. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu sú, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či nejde o rozhodnutie voči neexistujúcemu subjektu, či sú označení natoľko presne, že nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho sa jedná a či ide o plnenie, ktorého vymoženie zákon predpokladá.

19. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že je primárne potrebné preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi a či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, a či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti osobitného predpisu a či je vykonateľné v zmysle § 44 ods. 3 EP. Exekučný súd síce zistil, že predmetnú vec rozhodol rozhodcovský súd evidovaný v Zozname stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, hoci to výslovne neuviedol, avšak vyplýva to zo skutočnosti, že exekučnú vec preskúmal a žiadosť súdneho exekútora zamietol z dôvodu neexistencie vykonateľného exekučného titulu. Správne dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v Rozhodcovskej zmluve nebola uzavretá platne, pretože nebola individuálne dohodnutá, v dôsledku čoho nemohla byť, a teda ani nebola založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž. V danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej doložky považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na voľi dodávateľa (oprávneného). Spotrebiteľovi je v danom prípade fakticky odopretá

možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) vždy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Odvolací súd uvádza, že akákoľvek rozhodcovská doložka bez ohľadu na jej formu a znenie obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ako aj v samotnej rozhodcovskej zmluve, je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Takáto rozhodcovská doložka je preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu si povinná ako spotrebiteľ rozhodcovskú doložku obsiahnutú v rozhodcovskej zmluve osobitne nevyjedнала a nemala možnosť ovplyvniť jej ustanovenia. Mala možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. To je pravdepodobne aj najčastejšia situácia, pretože dodávateľ sa snaží získať exekučný titul. Odvolaciemu súdu je aj z jeho rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený uzatvára s druhou zmluvnou stranou typizované (formulárová, typová, tiež adhézna) zmluvy. Preto bolo treba dospieť k tomu záveru, že v rozhodcovskom konaní nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv spotrebiteľa. Tento záver treba prijať bez ohľadu na to, že oprávnený rozhodcovskou zmluvou iba alternatívne dojednal konanie pred rozhodcovským súdom. V danom prípade to bol práve oprávnený, ktorý takto formulované dojednanie aplikoval a obrátil sa na rozhodcovský súd, ktorého rozhodnutie je v tejto veci exekučným titulom, pričom práve túto možnosť oprávneného treba posúdiť z vyššie uvedených hľadísk. Iba skutočnosť, že v zmysle bodu 3.1 rozhodcovskej zmluvy sa účastníci zmluvy mohli obrátiť aj na všeobecný súd, nemá za následok platnosť celej rozhodcovskej doložky, pretože podstatným je to, že zmluva, ktorú povinná podpísala, t. j. Zmluva o pôžičke - internetová a rovnako aj rozhodcovská zmluva podpísaná povinnou je adhéznou zmluvou. Povinná nemala možnosť jej obsah meniť, a tak nemala ani možnosť nepodpísať rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej rozhodcovské konanie aj prebehlo. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že na takto dojednanú rozhodcovskú zmluvu nemožno nazeráť ako na individuálne dojednanú. Zároveň nie je zanedbateľnou tá skutočnosť, že spotrebiteľ, ktorý má záujem získať peňažné prostriedky je vo finančnej tiesni a pri podpise rozhodcovskej zmluvy sa môže odôvodnene domnievať, že ak rozhodcovskú zmluvu nepodpíše, úver mu nebude poskytnutý. Odvolací súd zastáva názor, že rozhodcovská zmluva bola spotrebiteľovi predložená na podpis práve v čase jeho zníženej bdlosti, kedy si povinná nemohla dostatočne uvedomiť dôsledky svojho podpisu a prijatie podmienok rozhodcovskej zmluvy, kedy spotrebiteľ nie je schopný posúdiť následky dojednaní, s ktorými vyjadruje súhlas pri podpise rozhodcovskej zmluvy. Ohľadom možnosti alternatívne si vybrať medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, odvolací súd označuje túto možnosť za zjavne teoretickú, bez možnosti praktického využitia spotrebiteľom.

21. Odvolací súd teda zhodne so súdom prvej inštancie má za preukázané, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, lebo zaväzuje povinnú na plnenia, ktoré sú právne nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi, preto v ďalšom odkazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ako na svoje vlastné a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie.

22. Na zdôraznenie správnosti uvádza, že dojednanie ohľadom rozhodcovskej doložky vyplývajúce z bodu 3.1. Rozhodcovskej zmluvy, vyznievajú jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže povinná toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť nemohla. Následne súd zdôrazňuje aj mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej doložky, keďže v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia odporcom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd ako tomu bolo i v tomto prípade.

23. Ochrana spotrebiteľov, ktorú legislatíva európskej únie a členských štátov zabezpečuje, má za cieľ nad rámec základných zásad súkromného práva ako autonómia zmluvných strán, či pacta sunt servanda, zvýšiť ochranu záujmov spotrebiteľov. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto zákonná definícia vymedzuje jeden zo subjektov spotrebiteľskej zmluvy (ak je táto za spotrebiteľskú zmluvu považovaná), pričom dôvodom zavedenia a konkretizácie subjektu vzťahov "obchodných" - spotrebiteľských v právnom poriadku je zvýraznenie potreby ochrany týchto subjektov pred "silnejšími" subjektmi. Dôvody takejto potreby možno hľadať v charaktere priemerného spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právnych vzťahov najmä pre aktuálnu potrebu uspokojenia svojich

spotrebiteľských potrieb. Iná kvalita bdelosti v procese kontraktácie sa vyžaduje od subjektu - zmluvnej strany - nespotebiteľa, a iná kvalita bdelosti sa vyžaduje od spotrebiteľa. Každý sa má predovšetkým starať o svoje veci sám, tzn. sám musí niesť dôsledky svojich rozhodnutí, preto možno uzavrieť, že nemožno zbaviť ani spotrebiteľa civilnej zodpovednosti za neplnenie si povinností vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. Súdnu ochranu však nemožno uprieť ani menej bdelému, či skoro pasívnemu až ľahostajnému spotrebiteľovi. Odvolací súd poukazuje na to, že prijateľnou rozhodcovskou doložkou obsiahnutou v rozhodcovskej zmluve môže byť taká, ktorá bude so svojimi dôsledkami ozrejmená spotrebiteľovi v čase a spôsobom (bez pridaných "motivačných" podmienok) kedy si aj priemerný spotrebiteľ dôsledky založenia právomoci rozhodcovského orgánu uvedomí, pričom doložka nevytlúči a ozrejmi spotrebiteľovi možnosť vec prejednať v súdnom konaní. Možnosť alternatívne si vybrať rozhodcovské, alebo súdne konanie nemá byť len napísané (v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa), ale musí sa javiť byť naplnené vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi aj fakticky. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská doložka (zmluva) nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože znemožňuje spotrebiteľovi individuálne ovplyvniť obsah rozhodcovskej zmluvy ako aj zmluvy o pôžičke, pričom je potrebné s cieľom vyvrátiť akékoľvek pochybnosti vychádzať z § 54 ods. 2 OZ, že pri výklade spotrebiteľských zmlúv sa postupuje podľa výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností zhodne ako súd prvej inštancie prijal záver, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej zmluvy považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo dôvodné zamietnuť žiadosť súdneho exekútora už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o tejto žiadosti na vykonanie exekúcie, pretože súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súdom prvej inštancie preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

25. V súvislosti s argumentáciou oprávneného, že k podpisu spornej rozhodcovskej zmluvy prišlo až o 6 rokov neskôr ako bola podpísaná predmetná Zmluva, odvolací súd poznamenáva, že rozhodujúca je skutočnosť, že Rozhodcovská zmluva bola podpísaná v rovnaký deň, ako Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, t. j. dňa 06. 09. 2013, od ktorej ďalej oprávnený odvodzuje svoj nárok voči povinnej. Uvedená dohoda je tlačivo, ktoré obsahuje ustanovenia o forme splatenia záväzku formou splátkového kalendára a zároveň aj uznanie záväzku, čo je nejasné a súd to považoval za zavádzajúce a nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a podpísaním takéhoto tlačiva si zhoršuje spotrebiteľ svoje postavenie a uzatvorenie takejto dohody privodí spotrebiteľovi značnú ujmu. Text uznania záväzku a údaje, ktoré sú uvádzané v dohode už boli vopred pripravené, napísané a oprávnenému išlo predovšetkým o to, aby povinná podpísala uznanie záväzku. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, keď neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Oprávneným boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku. Samotné umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu a o vedomosti jeho následkov v článku 2 Dohody svedčí tomu, že zo strany oprávneného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k povinnej ako spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúc čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praxi, keď nebola zo strany oprávneného riadna odborná starostlivosť a došlo k narušeniu ekonomického správania spotrebiteľa.

26. Taktiež odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ ide o argumentáciu oprávneného, že povinná mohla od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť (čl. 3, bod 3.3 rozhodcovskej zmluvy), avšak tak neurobila, tak súd v tomto smere poznamenáva, že od Zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Od absolútne neplatnej Zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je Zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy.

27. Záverom odvolací súd zdôraznil, že dojednanie rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi oprávneného uvedenými v podanom odvolaní, pretože s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 216/2012 a nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30).

28. Navyše odvolací súd poukazuje aj na to, že podľa rozhodcovskej zmluvy ako rozhodcovský súd bol dojednaný: a) Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, alebo b) Rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Mlynská 2, Košice, IČO: 36 577 928. Predmetný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok - však nevydal súd podľa rozhodcovskej zmluvy, ale Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava. I v prípade, že by súd neposúdil rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu neplatnosť tejto zmluvy, nemohol by prijať záver, že predmetný rozhodcovský rozsudok vydal kompetentný orgán, pretože ho v skutočnosti vydal iný než v rozhodcovskej zmluve dojednaný rozhodcovský súd.

29. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho súd následne správne právne vec posúdil keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdzuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

30. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 tak, že v tomto štádiu konania procesne úspešnej povinnej voči oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnila.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).